

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2287

Vragen van het lid **Dijsselbloem** (PvdA) aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie over een uitgeprocedeerde Iraanse asielzoeksters. (Ingezonden 19 juli 2005)

1

Heeft u kennisgenomen van de uitspraak¹ van de Vreemdelingenkamer te Leeuwarden van 13 juli jl. inzake het in vreemdelingenbewaring zetten van een uitgeprocedeerde Iraanse asielzoekster?

2

Wat is uw reactie op het oordeel van de rechter in deze zaak dat u oneigenlijk gebruik heeft gemaakt van het middel van bewaring² omdat er geen zicht is op uitzetting van betrokkene naar Iran?

3

Maakte deze vrouw deel uit van de groep van zes Iraniërs die in vreemdelingenbewaring heeft gezet?

4

Is het waar dat de rechter inmiddels de onmiddellijke in vrijheidstelling van alle zes personen heeft gelast en dat u aan hen een schadeloosstelling moet betalen?

5

Is het waar dat de beslissing deze groep vast te zetten de directe aanleiding vormde voor de hongerstaking deze week in Ter Apel?

6

Hoeveel Iraniërs zijn op dit moment nog in hongerstaking?

7

Is het waar dat de zes Iraniërs die inmiddels zijn vrijgelaten, waaronder een gezin met twee kinderen op straat zijn gezet zonder enige vorm van opvang?

8

Hoe beoordeelt u uw optreden achteraf, gehoord de uitspraak van de rechter en gezien de escalatie in het centrum in de afgelopen week?

9

Wat betekent de uitspraak van de rechter voor de nog in het vertrekcentrum verkerende Iraniërs?

10

Wat betekent de uitspraak van de rechter voor uw terugkeerbeleid, in het bijzonder voor vreemdelingen afkomstig uit landen die, zoals Iran, geen medewerking wensen te verlenen aan gedwongen terugkeer?

¹ Awb 05/30083.

² Vreemdelingenwet 2000, artikel 59.

Antwoord

Antwoord van minister **Verdonk** (Vreemdelingenzaken en Integratie). (Ontvangen 2 september 2005)

1

Ja.

2

Terugkeer van uitgeprocedeerde Iraanse asielzoekers naar Iran is

mogelijk. Wanneer een Iraniër beschikt over een origineel – doch soms ook een kopie – document waaruit zijn identiteit en nationaliteit blijkt, kan hij op basis van dit document naar Iran worden verwijderd. Bij documenten waaruit de identiteit en nationaliteit blijkt kan onder andere gedacht worden aan een identiteitsboekje, een rijbewijs, een (verlopen) paspoort of een huwelijksakte. Sinds 2001 zijn 50 Iraniërs op deze wijze naar Iran teruggegaan. Er is derhalve sprake van voldoende zicht op uitzetting naar Iran. Dit wordt bevestigd in de meest recente uitspraak (2 augustus 2005) waarin de rechter heeft geoordeeld dat de inbewaringstelling van een Iraniër niet onrechtmatig is aangezien er voldoende zicht op uitzetting naar Iran bestaat.¹ Tevens blijkt uit jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State dat (een reëel) zicht op uitzetting bestaat ook indien de vreemdeling geen volledige medewerking verleent aan het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit en/of aan iedere poging om zijn terugkeer naar zijn land van herkomst of enig ander land, waar zijn toelating gewaarborgd, te bewerkstelligen.

3

Ja, betrokkene is tezamen met haar echtgenoot, haar twee kinderen en twee alleenstaande mannen in vreemdelingenbewaring gesteld.

4

Ja, de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Leeuwarden, heeft onmiddellijke opheffing van de maatregel van bewaring bevolen en aan betrokkene een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden toegekend.

5

Uit gesprekken die de afgelopen tijd op dit punt door verschillende op het vertrekcentrum Vlagtwedde aanwezige overheidsorganisaties met bewoners en hongerstakers zijn gevoerd, maak ik op dat de inbewaringstelling van deze groep bij een aantal betrokkenen – naast het al aanwezige algemene gevoel van onvrede met het terugkeerbeleid en hun verblijf in het vertrekcentrum mogelijk heeft bijgedragen tot deze vorm van protest.

6

Ten aanzien van de groep hongerstakers kan ik u meedelen dat van de oorspronkelijke groep niemand meer in hongerstaking is. Op 12 augustus zijn drie andere vreemdelingen in vertrekcentrum Ter Apel een hongerstaking gestart. Eén van hen is op 17 augustus in vreemdelingenbewaring gesteld. De andere drie zijn op 24 augustus in vreemdelingenbewaring gesteld. Met deze drie hongerstakers worden regelmatig gesprekken gevoerd door de verschillende ketenpartners.

7

Van de genoemde zes personen is van één persoon de bewaring gecontinueerd. De andere personen, te weten één gezin bestaande uit vader, moeder en twee kinderen en één alleenstaande, hebben de aanzegging gekregen Nederland zelfstandig te verlaten. Zij konden geen aanspraak meer maken op enige vorm van opvang van overheidswege.

8

Ik ben van mening dat het optreden van de bij de inbewaringstelling betrokken diensten ten aanzien van alle Iraanse zaken in het vertrekcentrum Vlagtwedde op een juiste en zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden. De gebeurtenissen in het vertrekcentrum Vlagtwedde kwamen, zoals in het antwoord op vraag 5 reeds is aangegeven, voort uit het algemeen onder betrokkenen levende gevoel van onvrede met het

terugkeerbeleid. In dat kader hebben er verschillende gesprekken plaatsgevonden tussen de betrokken diensten, maar ook met de in het vertrekcentrum verblijvende vreemdelingen. Daarbij is er bijzondere aandacht besteed aan het verbeteren van de informatievoorziening naar de vreemdeling.

De inspanningen van de betrokken diensten om de ontstane onrust in het vertrekcentrum Vlagtwedde in goede banen te leiden hebben het gewenste effect gesorteerd.

9 en 10

Deze uitspraak heeft voor mij geen aanleiding gevormd om de inbewaringstellingen van Iraniërs die in het vertrekcentrum verblijven stop te zetten dan wel de zaken van reeds in bewaring gestelde Iraniërs op te heffen. Zoals ik reeds in antwoord op vraag 2 heb weergegeven, is terugkeer naar Iran mogelijk en bestaat er derhalve wel degelijk zicht op uitzetting naar Iran. Er bestaat daarom geen aanleiding om het terugkeerbeleid te wijzigen.

---

¹ Awb 05/32341.